

NEJVYŠŠÍ SOUD

Mgr. Petr TOMÍČEK
vedoucí oddělení styku s veřejností

sp. zn. Zin 181/2020
k rukám A. S.

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší soud jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“), rozhodl o žádosti **advokátní kanceláře bnt attorneys-at-law s.r.o.**, IČO: 27117723, se sídlem Na příkopě 859/22, 110 00 Praha 1, s adresou datové schránky 6ger57a a doručující e-mailovou adresou XY@bnt.eu (dále jen „žadatelka“), ze dne 24. 9. 2020, v řízení sp. zn. Zin 181/2020,

takto:

Podle § 15 odst. 1 v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona, ve spojení s čl. 6 odst. 1 NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů, dále také jako „Nařízení“) a dále rovněž také v souladu se zákonem č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, se žádost žadatelky částečně **odmítá** tak, že v kopii požadovaného rozhodnutí nebudou poskytnuty osobní údaje účastníků řízení, popř. třetích osob zmiňovaných v textu.

Odůvodnění:

Povinný subjekt obdržel dne 24. 9. 2020 žádost žadatelky v následujícím znění:

„Vážení, na základě ustanovení § 4 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, si Vás tímto dovoluujeme požádat o poskytnutí následujícího rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky : rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky ze dne 30.06.2020, sp. zn. 29 Cdo 718/2020 ve věci dovolání proti rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 25.9.2019, č.j. 13 Cmo 136/2008-278. Předmětné rozhodnutí nám prosím zašlete elektronickou formou na tuto emailovou adresu.“

K výroku rozhodnutí:

Podle § 15 odst. 1 informačního zákona „pokud povinný subjekt žádosti, byť jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, případně o odmítnutí části žádosti“.

Na národní úrovni se zákonnosti zpracování osobních údajů věnuje § 5 a násl. zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů:

„Správce je oprávněn zpracovávat osobní údaje, pokud je to nezbytné pro splnění:

- a) povinnosti, která je správcem uložena právním předpisem, nebo*
- b) úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je správce pověřen.“*

Podle čl. 4 odst. 1 nařízení se osobními údaji rozumí *„veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (dále jen „subjekt údajů“); identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby“.*

Podle § 4 odst. 2 nařízení je zpracováním osobních údajů *„jakákoliv operace nebo soubor operací s osobními údaji nebo soubory osobních údajů, který je prováděn pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, přizpůsobení nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití, zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, seřazení či zkombinování, omezení, výmaz nebo zničení“.*

Nejvyšší soud nemá v daném případě (u žádostí požadovaného rozhodnutí) od subjektů těchto údajů souhlas s předáním jiné osobě a ani nespĺňuje další nutné podmínky stanovené čl. 6 odst. 1 nařízení, což poskytuje zákonný důvod pro částečné odmítnutí projednávané žádosti o informace v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona. Nejvyšší soud proto při vydání předkládaného rozhodnutí ve věci projednávané žádosti o informace upřednostnil právo na ochranu osobnosti a osobních údajů účastníků řízení, popř. třetích osob, podle čl. 10 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) nad právem na informace podle čl. 17 odst. 5 Listiny. Povinný subjekt má za to, že tímto rozhodnutím současně nijak výrazně neomezil obsah poskytované informace.

S ohledem na výše uvedené povinný subjekt rozhodl výrokem tohoto rozhodnutí tak, že žádost o poskytnutí informace v rozsahu osobních údajů účastníků, popř. třetích osob zmiňovaných v textu odůvodnění, v souladu s § 8a odst. 1 ve spojení s § 15 odst. 1 informačního zákona, částečně odmítl a poskytuje pouze pseudonymizovanou kopii požadovaného rozhodnutí, která již byla zveřejněna na stránkách soudu www.nsoud.cz.

Zcela na závěr povinný subjekt vysvětluje, že rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti zasílá do datové schránky žadatelky, nezasílá je tedy na v žádosti uvedenou e-mailovou adresu, neboť podle § 19 odst. 3 zákona č. 500/2004, správní řád, může správní orgán doručovat na elektronickou adresu účastníka řízení, pokud to nevyklučuje zákon nebo povaha věci. Podle ustanovení § 72 odst. 1 správního řádu musí povinný subjekt doručit rozhodnutí do vlastních rukou, což v případě doručení na v žádosti udanou elektronickou adresu není zajištěno, neboť žádost neobsahuje uznávaný elektronický podpis ve smyslu zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce. Uvedená elektronická adresa je zpravidla vyhovující v případě poskytnutí informace, kdy informační zákon klade na povinný subjekt

v doručovací fázi méně formálních povinností, avšak nemůže bez jistých pochybností obstát při postupu, který vychází z § 15 informačního zákona, neboť povinný subjekt odesláním písemného vyhotovení rozhodnutí na „běžnou elektronickou adresu“ není schopen mj. hodnověrně prokázat okamžik doručení. Po správní úvaze tak dospěl povinný subjekt k názoru, že v žádosti uvedené elektronickou adresu nemůže pro nesoulad s § 19 odst. 3 správního řádu akceptovat.

Poučení:

Proti rozhodnutí povinného subjektu o částečném odmítnutí žádosti o informace je možné podle § 16 odst. 1 informačního zákona ve spojení s § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, podat odvolání. Odvolání se podává u povinného subjektu do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí.

Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) informačního zákona

Povinný subjekt požadované rozhodnutí ze dne 30. 6. 2020, sp. zn. 29 Cdo 718/2020, s výjimkou osobních údajů, kdy o odmítnutí poskytnutí osobních údajů rozhodl výše uvedeným výrokem, poskytuje formou přílohy.

Požadované rozhodnutí již je v pseudonymizované podobě volně dostupné i v databázi Rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu, která se nachází na webových stránkách www.nsoud.cz. Rozhodnutí se zobrazí po zadání spisové značky do webového formuláře. Konkrétně se požadované rozhodnutí nachází pod tímto odkazem:

http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/A27FA99C99E03479C12585F70019FA11?openDocument&Highlight=0,29%20cdo%20718/2020,

Jelikož bylo v žádosti požadováno poskytnutí „plného“ (nepseudonymizovaného) rozhodnutí, musel povinný subjekt výrokiem rozhodnout o částečném odmítnutí žádosti (v rozsahu osobních údajů obsažených v textu rozhodnutí). Nejvyšší soud jako povinný subjekt podle informačního zákona zásadně neposkytuje osobní údaje účastníků řízení a třetích osob zmiňovaných v textech rozhodnutí.

Zcela na závěr povinný subjekt sděluje, že veškerá vydaná rozhodnutí o dovolání zveřejňuje na svých webových stránkách www.nsoud.cz. Jedná se o zveřejňování pseudonymizovaných kopií rozhodnutí, obvykle ve lhůtě 60 dnů od data vypravení spisu s rozhodnutím z Nejvyššího soudu k soudu první instance, jež následně seznamuje s výsledkem dovolacího řízení jednotlivé účastníky. V případě, kdy má Nejvyšší soud z prvoinstančního soudu potvrzeno doručení rozhodnutí v dané věci všem účastníkům (stranám) řízení, zveřejní rozhodnutí v pseudonymizované podobě na svých webových stránkách obvykle dříve.

Uvedená „ochranná“ lhůta 60 dnů anebo požadavek na doklad o řádném doručení rozhodnutí všem účastníkům (stranám) řízení jsou povinným subjektem uplatňovány také v případě, kdy o rozhodnutí požádá žadatel (veřejnost) v režimu informačního zákona. Není-li jedna z uvedených podmínek splněna, povinný subjekt žádost zpravidla odmítá.

V předmětné věci byl procesní spis vypraven z Nejvyššího soudu dne 4. 8. 2020. Ke dni 4. 10. 2020 tak bylo toto rozhodnutí standardně zveřejněno. Povinný subjekt dodává, že datum (řádného) zveřejnění konkrétního rozhodnutí na webu www.nsoud.cz v rámci rejstříků Nejvyššího soudu „Cdo“, „Odo“, „Tdo“, „Tz“ a „Ncu“ lze zpravidla jistit na základě informací z aplikace „Infosoud“, provozované Ministerstvem spravedlnosti – konkrétně na základě v aplikaci zveřejňovaného údaje „Datum vrácení spisu“, viz údaje z následujícího odkazu:

<https://infosoud.justice.cz/InfoSoud/public/search.do?typSoudu=ns&cisloSenatu=29&druhVec=cdo&bcVec=718&rocnik=2020&spamQuestion=23&agendaNc=CIVIL&backPage=..%2Fpublic%2Fsearch.jsp>

Závěrem považuje povinný subjekt za vhodné upřesnit, že zákonným označením Nejvyššího soudu je od 1. 4. 2002 podle § 10 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, „Nejvyšší soud“, tedy nikoli např. „Nejvyšší soud České republiky“ či „Nejvyšší soud v Brně“. Je pravdou, že do 31. 3. 2002 již zrušený zákon č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích, používal zákonné označení „*Nejvyšší soud České republiky*“, tento zákon o soudech a soudcích byl však k 1. 4. 2002 nahrazen novým zákonem, který již pracuje pouze s označením „Nejvyšší soud“.

Poučení:

Proti způsobu vyřízení žádosti v místě, kde jsou poskytovány informace lze podle § 16a odst. 1 informačního zákona podat stížnost do 30 dnů od doručení této informace. Stížnost se podává přímo k povinnému subjektu, který informaci poskytl.

V Brně dne 9. 10. 2020

L. S.

Mgr. Petr Tomíček
vedoucí oddělení styku s veřejností,
pověřený vyřizováním žádostí podle informačního zákona

Příloha (elektronická): Rozhodnutí - 29 Cdo 718_2020.docx